

[Finansministeren]

men det vil være en markant forbedring. På samme måde vil forbedringen af statsfinanserne selvfølgelig være ganske klar, hvorimod de beskæftigelsesmæssige virkninger i 1983 bliver meget svære at gøre op i et positivt tal. Det synes jeg også regeringen i øvrigt skylder at fortælle folketinget allerede på nuværende tidspunkt. Der er ingen grund til at skjule, at vi er i en så alvorlig økonomisk situation, at vi ikke kan få den bedste af alle verdener på én gang, at Danmark er i en klemme – Danmark er ikke bragt i den klemme af den nuværende regering, det vil jeg meget gerne understrege, men Danmark er anbragt i en klemme – dansk kreditværdighed er blevet alvorligt forringet. Danmark har et galoperende stort underskud både på statsfinanserne og på betalingsbalancen. Der sættes et spørgsmålstejn ved Danmarks evne til at honorere sine fremtidige forpligtelser.

Dette kan det danske samfund ikke leve med. Vi kan ikke leve med det på det internationale kapitalmarked. Vi kan ikke leve med de rentevirkninger, det kalder frem herhjemme. Vi kan ikke leve med den pessimisme, det fremkalder overalt, både blandt lønmodtagere og blandt selvstændige. Derfor er det et yderst påtrængende problem at løse at få denne manglende kreditværdighed, denne mistænksomhed over for vores evne til at løse vore egne problemer, bragt ud af verden.

Derfor har regeringen valgt at lægge en politisk linje, som ikke i løbet af 1983 vil føre til en stærk forøgelse af beskæftigelsen. Det kan og vil vi ikke stille folketinget i udsigt, for det er urealistisk. Men det, vi kan håbe på, er, at vi i løbet af 1983 kan tilvejebringe grundlaget for et nyt økonomisk opsving, og at vi i løbet af 1983 kan genvinde vores økonomiske selvstændighed, vores økonomiske handlefrihed, som vi har været ved at miste eller næsten helt har mistet.

Det får mig også til sidst til at sige til hr. Heinesen og til oppositionen i øvrigt, at nu nytter det altså ikke noget bare i vurderingen af regeringens forslag at koncentrere sig om alle enkeltforslagene og alle de ulemper og problemer, der ligger i enkeltforslagene. De problemer og ulemper er ingen nærmere til at konstatere end regeringen selv. Vi er da fuldkommen klar over, at der er problemer ved næsten alle de forslag, som vi har fremsat. Vi har i øvrigt heller ikke fremsat forsla-

gene, fordi vi ønskede at gøre noget særlig behageligt, for sådan er situationen ikke. Men vi har alligevel valgt at gøre det, fordi alternativet for os har været langt mere skræmmende.

Det fundamentale spørgsmål, enhver bør stille sig selv i denne situation, er: hvad skulle man ellers have gjort? Hvad er alternativet til dette forslag? Og dér vil jeg da gerne sige, at det i hvert fald ikke kan være det, den tidligere regering lagde op. Det var allerede for svagt i sine virkninger i den situation, der forelå dengang. Den situation, vi nu står i, er endnu værre. Det forslag ville helt klart være utilstrækkeligt; der mangler både et indkomstpoltisk element, og der mangler et meget stort statsfinansielt element. Så kan man spørge: hvis man ikke vil gennemføre offentlige besparelser, hvad så? Er det så en ny stor buket af punktafgifter, er det en forhøjelse af momsens med 5 eller 6 pct., er det en stærk forøgelse af indkomstkattetrykket, er det en gigantisk devaluering, eller hvad er det, man vil stille over for dette? Det har jeg foreløbig ikke fået noget svar på, og jeg vil heller ikke afæske oppositionen et sådant svar. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at regeringen er bekendt med ulemperne og er indstillet på i forhandlingerne i folketingets udvalg selvfølgelig at søge at gøre dem mindst mulige; hvis nogen kan komme med nogle bedre forslag, der virker lige så godt, men har færre ulemper i sig, er regeringen parat til at drøfte det i folketingets udvalg.

Hr. Gert Petersens indlæg synes jeg at hr. Dyremose på en ualmindelig fortræffelig måde tog sig af. Men hvis hr. Gert Petersen vil ind i en diskussion, vil jeg gerne tage en række af argumenterne op – det har jeg ikke noget imod – men jeg opfattede hr. Gert Petersens indlæg sådan, at regeringen nok skulle være i en meget, meget vanskelig situation, før vi hos hr. Gert Petersen kunne finde den fornødne støtte. Jeg opfattede det sådan, at SF nok var den yderste del af regeringens sikkerhedsnet, og det må vi så prøve at leve med.

Jeg vil så gerne gøre nogle bemærkninger til hr. Maistedes indlæg. Hr. Maisted syntes, at vores udspil var ufuldstændigt; isoleret betragtet, sagde hr. Maisted, var der ikke så meget i det, som fremskridtspartiet fuldt ud kunne tilslutte sig. Hr. Maisted var især betænkelig ved, at man nu gjorde ting, som